پرونده باغ های تُناژ بالا

دبیرخانه انجمن پسته ایران

همیشه در محافل پسته‌ای بحث بر سر این موضوع داغ بوده که چطور باغ‌مان را مدیریت کنیم تا محصول بیشتری در پایان فصل برداشت کنیم؟! اما پاسخ این سوال در عین سادگی بسیار پیچیده و سخت است، به‌طوری‌که در ابتدا هرکسی می‌تواند ادعا کند که پاسخش را می‌داند، ولی مقدار سود خالص عایدی از فروش محصول، از ندانستن پاسخ حکایت دارد! به‌عبارت‌دیگر، مدیریت یک مجموعه باغ پسته شامل: مدیریت آبیاری، مدیریت شوری، مدیریت تغذیه، مدیریت آفات و بیماری‌ها و علف‌های هرز، مدیریت هرس، مدیریت پایه و پیوندک درختان نر و ماده، مدیریت عوامل اقلیمی کاهنده محصول، مدیریت خاک، مدیریت نیروی انسانی در ارتباط مستقیم و غیرمستقیم با تولید و مدیریت هزینه‌های تولید، همگی می‌توانند در جهت‌هایی حرکت کنند که تولید پسته زیان‌آور باشد یا عایدی چندانی نداشته باشد.

باتوجه به پیچیدگی خاص این مسائل سعی کردیم در این پرونده وضعیت مدیریتی باغ‌های تناژ بالا، تقویم عملیات باغی و هزینه‌های تولید در سالی که گذشت را برای دستیابی به نتیجه بهتر بررسی کنیم. بنابراین، به سراغ حسین رضایی تاج‌آبادی به عنوان مدیر جهاد کشاورزی شهرستان رفسنجان، کارشناس ارشد باغبانی که باغداری خوش ذوق و فعال نیز هست، رفتیم. رضایی در کارنامه خود مشاوره و مدیریت باغ‌هایی را ثبت کرده که بعضی از آنها برداشت خیره‌کننده‌ای داشته‌اند و برخی دیگر را که از رده سودرسانی خارج شده بودند را احیا نموده‌است. نگاه حسین رضایی به باغداری پسته، نگاهی نادر است، به‌طوری‌که جای بسی خوش‌بینی باز نموده که شاید بتوان پتانسیل باغ‌های کم‌بارده را فعال و باردهی آنها را بیشینه نمود. اگر با مثبت‌اندیشی به این مسئله نگاه شود، به حقیقت پیوستن این فرضیه که «افزایش میانگین برداشت پسته در کشور با اصلاح مدیریت باغ امکان‌پذیر است»، تقویت می‌شود. همچنین، در ادامه کمیته باغبانی انجمن پسته ایران طبق روال سال‌های قبل، هزینه‌های محقق شده تولید را در سالی که گذشت ارائه نموده‌است. این شماره ماهنامه دنیای پسته فتح بابی برای موضوع باغ‌های تناژ بالا است. در مجله‌های آتی در سال پیش‌رو به‌طور مفصل‌تر به هریک از موضوعات مربوط به باغ‌های تناژ بالا خواهیم پرداخت.

